

Mødet den 9. Novbr. 1922.

(For lukkede Døre).

Fraværende: J. Chr. Møller, Vald. Pedersen og M. Simonsen.

1. **F o r m a n d e n** meddelte, at Kasseudvalget paa Byraadets Vegne havde overrakt Byraadssekretær Aae en Gave i Anledning af hans Sølvbryllup. Taleren oplæste derefter en fra Hr. Aae indløbet Takskrivelse til Byraadet.
2. Indstilling fra Skoleudvalget angaaende **Besættelse af Stillingen som Skoletandlæge.** (Side 161).

F o r m a n d e n havde siden sidste Møde faaet et andet Syn paa Tandlæge Stürup fra Odense. Af Aarsberetninger fra hans Tandklinik i Odense fremgik det nemlig, at der var udtrukket omtrent 4 Gange saa mange Tænder paa Børnene der som her i Aarhus, til Trods for at Børnetallet kun var det halve, og mens Aarhus gennemsnitlig havde 4 Plomberinger pr. Barn, havde man i Odense kun godt 1. Det var ikke en saadan Metode, der burde praktiseres paa en Børneklinik; der maatte det være Hovedsagen at reparere Tænderne og ikke at trække dem ud. Heller ikke havde han i sin Praksis anvendt Bedøvelsesmidler, saa hans Behandling var i det hele taget saaledes, at man

ikke ønskede den praktiseret paa Tandklinikken her. Skoleudvalget var derfor enigt om ikke at anbefale Hr. Stürup, hvorfor der altsaa kun var to indstillede tilbage, og Taleren vilde anbefale straks at skride til Afstemning mellem disse.

M. B r a m m e r vilde ikke bestride Rigtigheden af Borgmesterens Fremstilling angaaende Behandlingen paa Tandklinikken i Odense. Men man maatte ikke glemme de uheldige Forhold, Hr. Stürup havde arbejdet under, idet Byraadet i Odense, til Trods for hans energiske Forsøg paa at skabe en kommunal Skoletandklinik, ikke vilde gaa med dertil. Klinikken var nærmest en privat Institution med et ringe Tilskud fra Byraadet, saa der ikke var Raad til at holde videre Medhjælp. Af den Grund var de talrige Plomberinger ganske uoverkommelige, og Hr. Stürup havde da været nødt til at anvende den hurtigere Behandlingsmetode med Tandudtrækning. Odense Skoleudvalg fremhævede netop i sin Skrivelse disse uheldige Forhold, som gjorde, at Hr. Stürup tilsidst tog sin Afsked, hvilket selvfølgelig var det eneste rigtige, naar han ikke kunde faa den fornødne Støtte til at udføre Arbejdet fyldestgørende. Af Sagens Akter fremgik det tillige, at han nød meget stor Tillid indenfor sin Stand og var Medlem af Bestyrelsen for flere Tandlægesammenslutninger, hvorfor det maatte betragtes som en Tilsidesættelse nu at vrage ham. Hvad Fru Jespersen angik, vilde Taleren kun sige, at det vilde være heldigst at have en mandlig Leder paa Tandklinikken; de Erfaringer, man hidtil havde gjort m. H. t. kvindelige Ledere var ikke opmuntrende. Taleren var heller ikke sikker paa, at Fru Jespersen helt var i Besiddelse af de Egenskaber, som maatte kræves til at lede en saadan Klinik med flere Assisterter.

Formanden kunde give Hr. Brammer Ret i hans Fremstilling af Forholdene i Odense; men Skoleudvalget mente alligevel ikke at kunne anbefale Hr. Stürup. Angaaende Fru Jespersens Kvalifikation havde Taleren ogsaa visse Betænkeligheder.

P. Petersen havde ikke tænkt sig, der var blevet mere Tale om Hr. Stürup efter de Oplysninger, der var kommen frem. Taleren vilde anbefale Fru Jespersen, som vist var den bedste af de indstillede; hun blev ogsaa meget rosende omtalt af flere Tandlæger.

Mariane Thomsen gjorde opmærksom paa, at Forholdene paa Tandklinikken ikke var bedre under den første Leder end under Frk. Hesselund, og den Mand, som nu forlod Klinikken, havde ogsaa lagt hende alle mulige Sten i Vejen. Fru Jespersen var en dygtig og godt uddannet Tandlæge og et modent Menneske, og hun var tillige godt anbefalet af Hr. Bloch Jørgensen.

M. C. Falk syntes, det burde siges rent ud, hvad der var i Vejen med Hr. Stürup, for efter de foreliggende Papirer maatte han kaldes den bedst kvalificerede.

K. Moustén var enig med Borgmesteren i, at man ikke kunde anbefale Hr. Stürup, idet man ikke ønskede Klinikken drevet paa samme Maade som i Odense. Taleren havde den Opfattelse, at det var heldigst at have en mandlig Leder, og vilde anbefale at vælge Hr. Hauerbach fra Grenaa.

Niels Barnow havde ogsaa hørt Fru Jespersen varmt anbefale af flere Tandlæger og vilde derfor støtte hendes Valg. I og for sig havde Taleren ogsaa helst set, at man havde faaet en kvalificeret Mand som Leder; men af de indstillede kunde Taleren ikke stemme for andre end

Fru Jespersen. Hauerbach gjorde ikke Indtryk af at have nogen særlig Interesse for Kliniken og havde selv udtalt, at det, der drev ham til Aarhus, var hans Interesse for Musik. Som Leder af Kliniken var der jo ikke Tale om nogen Udvikling eller Fremgang, saa det var ikke sikkert, at man beholdt ham ret længe.

F o r m a n d e n bemærkede, at Skoletandklinikken netop var i en saa stor Udvikling, at mange Tandlæger kom derned for at lære noget.

Niels Barnow havde kun tænkt paa den økonomiske Fremgang for Lederen af Kliniken.

H. P. Christensen fandt, at der kun var faa at vælge imellem, og der syntes ikke at være særlig Stenning for nogen af dem. Det var ikke sikkert, at Hr. Hanerbach var den rigtige Mand, og hvad Fru Jespersen angik, havde Taleren fra flere Sider hørt, at hun manglede noget af det vindende Væsen, som var ønskeligt overfor Børn. Taleren vilde derfor spørge, om Opslaget havde været tilstrækkeligt bekendtgjort, eller om man kunde tænke sig ved fornyet Opslag at faa flere Ansøgere, for i saa Fald vilde Taleren henstille at opslaa Pladsen paa ny.

F o r m a n d e n troede ikke, det kunde nytte at opslaa Pladsen igen, og af de øvrige Ansøgere mente man ikke at kunne bruge andre end Tandlæge Sten, og han havde siden faaet en Stilling i Odense. Taleren vilde derfor henstille at afgøre Sagen nu.

Marius Geertsen havde altid hørt Hr. Bloeh Jørgensen godt omtale som Leder af Tandklinikken, og naar man nu skulde vælge en ny Leder, vilde det kære fornuftigst at tage en, som havde arbejdet under ham og var kendt med hans

Metoder. Det var den bedste Garanti for, at Klinikken fortsatte i samme gode Spor som hidtil.

P. P e t e r s e n spurgte, om der ikke kunde være Tale om at konstituere en Leder for 1 Aar.

F o r m a n d e n mente ikke, det vilde være heldigt, idet man saa risikerede ikke mere at faa nogen Ansøger til Stillingen.

Ved Afstemning valgtes Tandlæge H a u e r b a c h, Grenaa, med 9 Stemmer, medens Fru Jespersen fik 6 Stemmer, Hr. Stürup 1 Stemme, og 1 Stemmeseddel var blank.

3. (J. Nr. 523—1922). Indstilling angaaende **Bortgivelse af Fripladser ved den jydsk Handels-højskole.**

Følgende Indstilling forelaa:

1. H. Hornbech,	$\frac{1}{2}$	Friplads i 3. Kl.
2. Sofie Vestergaard,	$\frac{1}{2}$	— - 3. -
3. Valborg Christoffersen,	1	— - 2. -
4. O. K. Sørensen,	$\frac{1}{2}$	— - 2. -

Indstillngen vedtoges.

4. (J. Nr. 81—1922). Indstilling fra Udvalget angaaende **Udryddelse af Rotter om Forlængelse af Entrepriekontrakten til 1. April 1923.**

H. P. C h r i s t e n s e n anbefalede Indstillingen, som gik ud paa, at Kontrakten forlænges til 1. April 1923. Der skulde saa beskæftiges 2 Mand, og Betalingen var fastsat til 950 Kr. pr. Maaned. Fabrikanten var tillige gaaet ind paa ogsaa at foretage Udryddelse af Rotter i Skibe, som ankom til Havnen. Efter de foreliggende Oplysninger var der naaet et forholdsvis godt Resultat; men det vilde vel nok blive nødvendigt ogsaa i Fremtiden at træffe Foranstaltninger, saa Rotteplagen kunde holdes nede.

A. S n e u m spurgte, hvorledes man vilde kon-

statere, at der var udryddet 98 % Rotter, som vedkommende ifølge Kontrakten havde forpligtet sig til. Det kunde ogsaa samfundsmæssig set have en vis Interesse at faa noget at vide om Antallet.

H. P. Christensen svarede, at man regnede efter, i hvor mange Ejendomme der endnu fandtes Rotter; men noget Tal paa de udryddede kunde ikke opgives.

F o r m a n d e n kunde tiltræde Indstillingen ogsaa angaaende Udryddelse af Rotter ved Havnen. Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 483—1922). Indstilling fra Lønudvalget angaaende **Rengøringskonernes Lønningsforhold.**

Følgende Indstilling forelaa:

»I de af Byraadet vedtagne Ændringer i Overenskomst med de kommunale Arbejdsmænds Fagforening er Lønnen forskellig for løse og faste Arbejdsmænd, hvilket har medført, at Kommunens Rengøringskoner, som i H. t. Overenskomsten af 19. Novbr. 1921 lønnes med 20 % under den til enhver Tid gældende Time-løn (Grundløn uden Dyrtidstillæg) for Kommunens Arbejdsmænd, har gjort gældende, at deres Løn vil være at beregne efter Lønnen for faste Arbejdsmænd.

Imidlertid har Udvalget forhandlet med Rengøringskvindernes Organisation, og er man under Forbehold af Byraadets Approbation blevet enige om fra 1. Novbr. 1922 indtil 1. April 1923 at fastsætte Lønnen til 68 Kr. pr. Maaned, uden at den Aftale iøvrigt i Fremtiden medfører Ændring i den fastsatte Bestemmelse om, at Lønnen skal ligge 20 % under Timelønnen for Kommunens Arbejdsmænd.

Forannævnte Aftale fremsendes hermed til det ærede Byraads Afgørelse.«

H. P. Christensen forelagde Indstillingen. Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 508—1922). Andragende fra 1. Desinfektor Chr. Rasmussen om Afsked fra 1. April 1923 og Indstilling om, at 2. Desinfektor S. Ilsøe Petersen ansættes i Stillingen.

K. Moustén anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges. Chr. Rasmussens Pension fastsattes til 2933,33 Kr. årlig.

7. (J. Nr. 423—1922). Andragende fra Enke efter Kontorassistent Lund om at maatte beholde et tilstaaet Dyrtidstillæg.

Lønudvalget indstiller, at der for Aaret 1. Oktb. 1922 — 30. Septb. 1923 bevilges Ansøgerinden en Dyrtidshjælp af 100 Kr.

H. P. Christensen anbefalede at yde det foreslaaede Tillæg, men haabede, at det fremtidig kunde undgaas.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 499—1922). Indstilling fra Udvalget for Fattigvæsenet om, at der tilstaas en i Hamborg bosiddende her forsørgelsesberettiget Enke en maanedlig Understøttelse.

Udvalget indstiller at yde den ansøgte Understøttelse, som beløb sig til 780 Mark maanedlig.

Gustav Pedersen oplyste, at vedkommende Enke havde været gift med en dansk Mand, der var forsørgelsesberettiget i Aarhus Kommune og derfor kunde hjemsendes hertil; men det vilde blive billigst for Kommunen at yde den ønskede Understøttelse.

Andr. Christensen bemærkede, at man for kort Tid siden havde afslaaet et lignende Andragende.

Gustav Pedersen svarede, at vedkommende Ansøger næppe var forsørgelsesberettiget her, og det drejede sig tillige om Ophold paa en mere privat Institution.

Formanden meddelte, at der var kommet en ny Henvendelse angaaende denne Sag, saa den vilde komme til Byraadet igen.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 52—1922). Indstilling fra det til Forhandling med Hjælpekassen nedsatte Udvalg om **Bevilling af Brændselshjælp til Arbejdsløse.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget for Byraadet og Hjælpekassen indstiller, at der bevilges et Beløb af 8000 Kr. til Brændsel til de Arbejdsløse. Forudsætningen for Bevillingen er, at Forretningsudvalget for Hjælpekassen er enigt om de enkelte Bevillinger af Brændselseshjælp.«

H. P. Christensen forelagde Indstillingen. Hjælpekasestyrelsen havde ment, at ca. 700 arbejdsløse Familieforsørgere nødvendigvis maatte have en saadan Hjælp, og der var gennemsnitlig beregnet 10—12 Kr. til hver Familie, dog saaledes, at Hjælpekassen i ethvert Tilfælde skulde undersøge Forholdene og derefter bevilge et Beløb.

Indstillingen vedtoges.
